

Aquesta Diada Nacional ve, al nostre entendre, marcada pel debat sobre la Constitució Europea. Les veus contràries al Tractat que el poble català haurem de votar al mes de febrer o març apunten fins ara a les absències que, en el tema lingüístic i nacional, s'hi constaten. Cal, però, incidir també en les llacunes que, en el terreny social, hi detectem amb preocupació.

La **Intersindical-CSC** ja ha expressat, i ara ho torna a fer, el seu posicionament en contra d'aquesta Constitució que, com l'espanyola, no és més que una cotilla al nostre desenvolupament com a treballadors i treballadores i com a poble. És per això que demanarem als i les treballadores del nostre país que acudeixin de forma massiva a les urnes per votar NO al text pactat pels estats. Malgrat tot ho fem des d'un europeisme convençut i segurs que caldrà enfortir els llaços amb els altres pobles i els treballadors i les treballadores d'Europa des del respecte mutu a les identitats i els drets socials.

Els grans estats europeus capitalistes continuen preservant el dret a veto en les decisions de caràcter laboral i econòmic i en cap cas s'aposta de forma clara per un model social europeu que, a la llarga, pugui garantir la igualtat d'oportunitats entre tota la ciutadania de la Unió. El Tractat que ens presenten fa una aposta important pel lliure mercat que no es veu compensada amb la mateixa decisió per l'extensió dels drets socials. Es basteix, doncs, una Europa monetària, forta des del punt de vista econòmic i on els estats preserven la seva influència, però feble a l'hora de garantir els drets de la ciutadania i dels pobles. De les nacions sense estat, ni se'n parla.

En aquests dies també es negocien els pressupostos generals de l'Estat espanyol per a l'any 2005 a Madrid i sembla que el tarannà del nou govern espanyol del PSOE quedarà només en això, en una simple qüestió de bones formes. No s'abordan els assumptes de fons, com ara el dèficit històric tant a nivell social com d'infraestructures que pateixen els territoris dels Països Catalans i tampoc altres qüestions que, tot i ser més col·laterals, són també importants com ara el dèficit de la sanitat catalana, la qual hauria de ser un dels pilars del nostre estat del benestar.

Cal, per tant, plantejar una alternativa des del sindicalisme nacional i de classe. I des de l'àmbit sindical aquesta només pot passar per l'enfortiment de les organitzacions pròpies del país, com la **Intersindical-CSC**, i l'aposta ferma i decidida per un Marc Català de Relacions Laborals com a eina bàsica per cimentar un estat català del benestar que ens atorgui la necessària sobirania en l'àmbit social.

VISQUIN ELS PAÏSOS CATALANS!
VISCA LA CLASSE TREBALLADORA!

Països Catalans, 11 de setembre de 2004